

IX Ka 403/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Marzena Polak

S.O. Andrzej Walenta

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013r.

sprawy **P. W.** oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy VII Zamiejskowy Wydział Karny z/s w Golubiu - Dobrzyniu z dnia 17 maja 2013r., **sygn. akt VII K 281/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt IV w ten sposób, że eliminuje ograniczenie orzeczonego w nim środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych tylko do ruchu lądowego;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 403/13

UZASADNIENIE

P. W. został oskarżony o to, że w dniu 17 kwietnia 2013 roku w R., powiat g.będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G.z dnia 21 maja 2012 roku sygn. akt II K (...)za czyn z art. 178 a § 1 kk umyślnie naruszył zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym określoną w art. 45 ust 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabraniającą kierowania pojazdem osobie w stanie nietrzeźwości w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości zmierzającym do 1,21 mg/dm(3) alkoholu w wydychanym powietrzu kierował po drodze publicznej samochodem marki V. (...) numer rejestracyjny (...) nie stosując się do wynikającego z wyżej wskazanego wyroku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 2 lat obowiązującego od dnia 3 kwietnia 2012 roku

- tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

Wyrokiem z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Brodnicy VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt. VII K 281/13, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. występku z art. 178a § 4 kk i za to, na mocy art. 178a § 4 kk, wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 in fine kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na

okres próby wynoszący 4 lata oraz na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk - karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda.

w pkt IV - na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Na mocy art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 280 złotych oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 90 złotych.

Wyrok ten zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść

oskarżonego, oskarżyciel publiczny, zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 1 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, polegającą na wymierzeniu środka karnego niezgodnego z uzgodnieniami dokonаныmi pomiędzy oskarżonym, a prokuratorem trybie art. 335 kpk, tj. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Na podstawie powołanego zarzutu skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć i niekwestionowanego stanu faktycznego, sąd odwoławczy dostrzegł potrzebę konwalidowania w zaskarżonym wyroku uchybienia wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Orzekając wydanym na posiedzeniu wyrokiem zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zamiast wnioskowanego przez oskarżyciela publicznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, sąd orzekający rzeczywiście naruszył zasady wyrokowania w trybie art. 335 kpk. Skoro sąd meriti nie zgłosił żadnych zastrzeżeń pod adresem wniosku prokuratora, uwzględniając go i skazując oskarżonego, zobowiązany był do wymierzenia mu kar i środków karnych zgodnie z zawartymi w nim postulatami.

Z pisemnych motywów orzeczenia wynikało, że do ograniczenia zakresu, orzeczonego na podstawie art. 42 § 2 kk, środka karnego w stosunku do uzgodnień dokonanych między prokuratorem, a oskarżonym doszło przez pomyłkę, a w rzeczywistości sąd I instancji nie miał wątpliwości, że środek karny w wymiarze zaproponowanym we wniosku adekwatny jest do stopnia zagrożenia związanego z uczestnictwem oskarżonego w ruchu w charakterze osoby prowadzącej pojazd. Omyłka ta, jako dotycząca merytorycznego elementu wyroku, nie stanowiła jednak oczywistej omyłki w rozumieniu art. 105 kpk i musiała podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Sąd odwoławczy dokonał zatem - zgodnie z wnioskiem skarżącego - odpowiedniej zmiany wyroku sądu I instancji i poszerzył zakres orzeczonego w jego pkt IV zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych poprzez wyeliminowanie jego ograniczenia do sfery ruchu lądowego, dostosowując w ten sposób orzeczenie do treści zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora, stanowiącego wynik porozumienia osiągniętego między nim, a oskarżonym. Zwracając się o orzeczenie wobec P. W. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a nie tylko zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, do czego sprowadził go sąd I instancji poprzez wskazanie obszaru ruchu pojazdów, a więc strefy ruchu, której zakaz ma dotyczyć, prokurator trafnie - zdaniem sądu odwoławczego - ocenił zagrożenie bezpieczeństwa w komunikacji przez oskarżonego.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie utrzymane zostało w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, zaś wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.